ANEKDOTLAR

I

KAİNAT SARAYI

Beni yetiştiren ve 2006 yılında, Doğum günümde kaybettiğim Kıymetli Babaannemin anısına, Mekanın Me'va Cenneti olsun, İnşallah, Amin…

Dünya Hayatında yapılan her Amelin Ahirette mutlaka karşılığını bulacağını, Haşir ve Ahiret hayatının mutlaka geleceğini ve en ufak bir İyilik veya Kötülüğün dahi karşılıksız kalmayacağını bildiren küçük bir hikayeden oluşan sahih bir rüyanın küçük bir parçasıdır..

Yapılan **en küçük** bir **İyİlİğİn** veya **EN KÜÇÜK** bir **kötülüğün** dahi karşılığını bulacağını ve;

Zil-Zal-7,8 Ayetinin Bir Sırrı

murat tarafından yazıldı.
Cuma, 02 Nisan 2010 17:24 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:33

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

“Kim, zerre ağırlığınca bir iyilik yaparsa, onu görecek; ve kim, zerre ağırlığınca bir kötülük yaparsa o da onu □ görecek.“

□□□ □□□□ {Zilzal, 7-8}

Âyetinin bir sırrını fehmetmek istersen şu temsilî Anekdotu dinle:

Bir zaman genç bir adam babaannesi ile birlikte bir virane, duvarları dökülmüş tek gözlü bir odada kalıyordu. Bu arada hem okula gidip hem de evdeki işleri yaparak hayatını sürdürürken babaannesinin bakımını yapıp, hizmetinde de bulunuyordu. Bu böyle yıllarca devam etti.

Felçli olduğu için yerinden yardımı olmadan kalkamaz ve hep yardımına gereksinim duyardı. Bu yüzden mecbur olmadıkça evin etrafından fazla uzaklaşamazdı. Olur ki bir ihtiyacı olur diye giderken anahtarı komşulardan birine verip öyle giderdi. Ona felç hastalığı geleli yirmi seneyi geçmişti ve çocukluğundan beri onun yanındaydı. Yani kendini bildi bileli kadın felçliydi. En ufak bir ihtiyacı olduğunda o getirir, abdest almak istediğinde lazımlığını getirirdi. Fazla hareket edemediği için sürekli oturur ya da yatardı. İşi olmadığı zamanlarda yandaki kanepeye uzanır biraz dinlenirdi. Hayat günlük olağan akışıyla devam eder ve zaman çabucak geçerdi. Oturdukları bu virane oda ise yıllardır tamirat görmemiş ve her tarafı dökülmeye başlamış, rutubet kaplamaya başlamıştı. Kanepeye uzandığı zamanlarda duvarları seyreder, bahçedeki ağaçların arasından gelen ılık rüzgarın evin köşesindeki örümcek ağını dalgalandırmasını ve ağa yakalanan sineklerin vızıldayarak oradan oraya uçuşunu ve örümceklere yem oluşlarını hayretle gözetlerdi. Saat geç olmuştu ve akşam olmak üzereydi. Her zamanki gibi sofraya oturmuş akşam yemeğini yerken bir yandan da akşam haberlerini dinliyordu.

Bu arada da, babaannesiyle o virane odada oturmuş sohbet ediyorlardı. Akşam yemeğini yemiş ve bir süre sohbet ettikten sonra, babaannesinin abdest alması için içine su doldurduğu

2 / 6

lazımlığını getirmeye gitmişti. Abdestini aldıktan sonra ona dua etmeye başlamıştı: “ *Allah razı olsun oğlum* .” diye mırıldanıyordu. “ *Mekânın cennet olsun inşâallah* .” dedikten sonra genç adam da içinden: “ *Yahu bu ufacık hizmetimin ne önemi olabilir ki, yaşlılık işte ne dediğini bilmiyor herhalde.* ” deyip suyu lavaboya götürüp boşalttı. Hava henüz kararmaya başlamıştı ve biraz hava almak için bahçeye yönelmişti ve biraz dolaşıp tekrar döndü. Babaanne ise, tekerlekli sandalyesinin üzerinde uyuyakalmıştı. Bu arada adam odanın dökülmekte olan duvarlarına ve tavanına bakarken biraz uykusu geliverdi. Biraz uyumak için kanepenin üzerine uzanmıştı ki bir rüya görmeye başladı: